

LISTE B

MARCHANDISES DU ROYAUME DU CAMBODGE
PRÉVUES POUR LES EXPORTATIONS VERS LA
RÉPUBLIQUE SOCIALISTE FÉDÉRATIVE DE
YOUgoslavIE

1. Riz et dérivés
2. Maïs
3. Poivre
4. Coton
5. Kapok
6. Café
7. Bois
8. Haricots
9. Soja
10. Arachides
11. Tourteaux
12. Sésame
13. Graines de lotus
14. Épices diverses
15. Sous-produits forestiers
16. Peaux brutes
17. Saindoux
18. Graisse de poisson
19. Noix vomiques
20. Huiles d'origine végétale
21. Produits pharmaceutiques
22. Produits de l'artisanat
23. Tabac
24. Poissons
25. Sandales de plage
26. Divers

Total 3.000.000 US \$

LISTA B

ROBA IZ KRALJEVINE KAMBODŽE PREDVIĐENA
ZA IZVOZ U SOCIJALISTIČKU FEDERATIVNU RE-
PUBLIKU JUGOSLAVIJU

1. Pirinač i njegovi proizvodi
2. Kukuruz
3. Biber
4. Pamuk
5. Kapoka
6. Kafa
7. Drvo
8. Pasulj
9. Soja
10. Arašid
11. Uljane pogače
12. Susam
13. Lotosovo seme
14. Razni začini
15. Šumski nuzproizvod¹
16. Sirove kože
17. Mast
18. Riblja mast
19. Orah »vomique«
20. Ulje biljnog porekla
21. Farmaceutski proizvod²
22. Zanatski proizvodi
23. Duvan
24. Ribe
25. Sandale za plažu
26. Razno

Ukupno 3.000.000 SAD dolara

Član 2.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SFRJ«.

R. s. br. 107
11. jula 1964. godine
Beograd

Savezno izvršno veće

Predsednik,
Petar Stambolić, s. r.

243.

Na osnovu člana 228. tačka 8. Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i člana 15. Zakona o organizaciji i radu Saveznog izvršnog veća (»Službeni list SFRJ«, br. 14/63), Savezno izvršno veće donosi

UREDBU

O RATIFIKACIJI UGOVORA IZMEĐU JUGOSLAVIJE I ČEHOSLOVAČKE O REGULISANJU PRAVNIH ODNOSA U GRAĐANSKIM, PORODIČNIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Član 1.

Ratifikuje se Ugovor između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Čehoslovačke Socijalističke Republike o regulisanju pravnih odnosa u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima, potpisan 20. januara 1964. godine u Beogradu, koji u originalu na srpsko-hrvatskom jeziku*, ** glasi:

UGOVOR

IZMEĐU SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE I ČEHOSLOVAČKE SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE O REGULISANJU PRAVNIH ODNOSA U GRAĐANSKIM, PORODIČNIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija
i Čehoslovačka Socijalistička Republika,

polazeći od želje da razvijaju odnose između njihovih naroda u duhu uzajamnog prijateljstva i saradnje i da olakšaju pravne odnose između dve zemlje, rešile su da zaključe ugovor o regulisanju pravnih odnosa u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima. U tu svrhu imenovani opunomoćenici:

— za Socijalističku Federativnu Republiku Jugoslaviju:
prof. dr Borislav Blagojević, glavni pravni savetnik Državnog sekretarijata za inostrane poslove;

* Original na češkom jeziku može se videti u Službi za pravne poslove Državnog sekretarijata za inostrane poslove.

** Ugovor je stupio na snagu 2 avgusta 1964. godine.

licima, a na njihov zahtev daće im se pređujam za pokriće troškova

Član 12.

Troškovi pravne pomoći

(1) Strane ugovornice neće zahtevati naknadu troškova za izvršene radnje po zamolnicama za pravnu pomoć i dostavljanje, osim nagrade za izvršeno veštačenje i druge troškove nastale povodom veštačenja.

(2) Veštačenje se može usloviti prethodnim polaganjem pređujma, ako troškove veštačenja snosi stranka.

(3) Zamoljeni organ izveštice organ od kog potiče zamolnica o visini troškova nastalih povodom izvršenja zamolnice.

Član 13

Odbijanje pravne pomoći

Ukazivanje pravne pomoći u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima može se dobiti ako zamoljena strana ugovornica smatra da će udovoljenjem zamolnici biti povređena njena suverena prava ili osnovna načela njenog zakonodavstva.

Član 14.

Pravna obaveštenja

Centralni pravosudni organi strana ugovornica daju, na zahtev, jedni drugima obaveštenja o propisima koji važe ili koji su važili u njihovim zemljama zajedno sa njihovim tekstovima, kao i obaveštenja o pojedinim pravnim pitanjima.

Član 15.

Isprave

(1) Isprave koje je izdao ili overio nadležni organ jedne strane ugovornice, a snabdevene su službenim pečatom i potpisom, mogu se upotrebiti na teritoriji druge strane ugovornice bez daljeg overavanja. Ovo se odnosi i na prepise ili prevode isprava koje je overio nadležni organ.

(2) Isprave koje se na teritoriji jedne strane ugovornice smatraju javnim ispravama, imaju i na teritoriji druge strane ugovornice dokaznu snagu javne isprave.

Član 16.

Obaveštenje o adresi

Centralni pravosudni organi, na traženje, pružaće uzajamno pomoć u utvrđivanju adrese za lica koja se nalaze na teritoriji njihovih država, ako se to traži radi ostvarivanja prava njihovih državljana.

Član 17.

Pravna lica

Određbe ovog ugovora shodno se primenjuju i na pravna lica.

DEO DRUGI GRAĐANSKE I PORODIČNE STVARI

Odeljak 1.

Lični status

Član 18.

Pravna i poslovna sposobnost

(1) Pravna i poslovna sposobnost fizičkog lica određuje se po zakonodavstvu strane ugovornice čiji je državljanin to lice.

(2) Pravna sposobnost pravnog lica određuje se po zakonodavstvu strane ugovornice na osnovu čijih je propisa pravno lice osnovano.

Član 19.

Proglašenje umrlim

(1) Za proglašenje nekog lica umrlim nadležan je sud strane ugovornice čiji je državljanin bilo to lice u vreme kada je prema poslednjim vestima još bilo u životu.

(2) Sud jedne strane ugovornice može proglasiti umrlim državljanina druge strane ugovornice:

a) na predlog lica koje želi na osnovu nasleđa ili braka da ostvari svoja prava na nepokretnosti nestalog lica koja se nalazi na teritoriji strane ugovornice pred čijim se sudom vodi postupak, ili

b) na predlog bračnog druga nestalog lica radi utvrđenja prestanka braka, ako u vreme podnošenja predloga ima prebivalište na teritoriji strane ugovornice pred čijim se sudom vodi postupak.

(3) Proglašenje umrlim po stavu 2. vrši se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin bilo nestalo lice u vreme kada je prema poslednjim vestima još bilo u životu.

(4) Odluka doneta po stavu 2. imaće pravno dejstvo samo na teritoriji one strane ugovornice čiji je sud doneo takvu odluku.

(5) Na zahtev zainteresovanog lica nadležan sud strane ugovornice na čijoj teritoriji je bila doneta odluka na osnovu stava 2. ukinuće ili izmeniti ovu odluku ako je to nužno s obzirom na drugu odluku donetu u ovoj stvari od strane suda navedenog u stavu 1.

Lišenje i ograničenje poslovne sposobnosti

Član 20.

Ako ovim ugovorom nije drukčije određeno, za lišenje i ograničenje poslovne sposobnosti nadležan je sud one strane ugovornice čiji je državljanin lice o čijoj poslovnoj sposobnosti treba da se odluči.

Član 21.

(1) Ako sud jedne strane ugovornice nađe da postoje uslovi za lišenje ili ograničenje poslovne sposobnosti državljanina druge strane ugovornice, koji ima boravište na teritoriji te strane ugovornice, izveštice o tome nadležan sud druge strane ugovornice. U neodložnim slučajevima taj sud može privremeno preduzeti mere potrebne za zaštitu ovog lica ili njegove imovine. O ovim merama obavestice se sud strane ugovornice čiji je državljanin to lice.

(2) Ako sud koji je bio obavješten po stavu 1. u roku od tri meseca sam ne pokrene postupak, ili se u tom roku ne izjasni, postupak za lišenje ili ograničenje poslovne sposobnosti sprovede sud strane ugovornice na čijoj teritoriji ovo lice ima boravište. Lišenje ili ograničenje poslovne sposobnosti može se u takvom slučaju izreći samo iz razloga koji su predviđeni u zakonu obeju strana ugovornica. Odluka o lišenju ili ograničenju poslovne sposobnosti dostaviće se sudu druge strane ugovornice.

Član 22.

Određbe čl. 20. i 21. ovog ugovora shodno će se primeniti i kod vraćanja poslovne sposobnosti.

Odeljak 2.

Porodične stvari

Član 23.

Zaključenje braka

(1) Uslovi za zaključenje braka procenjuju se za svako lice po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin to lice.

(2) Odredba stava 1. ne isključuje primenu zakona strane ugovornice na čijoj se teritoriji brak zaključuje, ukoliko se radi o takvim smetnjama zbog kojih je zaključenje braka apsolutno zabranjeno.

(3) Forma zaključenja braka određuje se po zakonu strane ugovornice na čijoj se teritoriji brak zaključuje

Lični i imovinski odnosi bračnih drugova

Član 24.

(1) Lični i imovinski odnosi bračnih drugova regulišu se po zakonu strane ugovornice čiji su državljani oba bračna druga

(2) Ako je jedan bračni drug državljanin jedne strane ugovornice a drugi državljanin druge strane ugovornice, njihovi lični i imovinski odnosi određuju se po zakonu one strane ugovornice čije su posljednje zajedničko državljanstvo imali bračni drugovi.

(3) Ako bračni drugovi nemaju i nisu ni imali zajedničko državljanstvo jedne od strana ugovornica, njihovi lični i imovinski odnosi određuju se po zakonu one strane ugovornice na čijoj teritoriji oni imaju ili su imali posljednje zajedničko prebivalište.

Član 25.

(1) Za odlučivanje o ličnim i imovinskim odnosima bračnih drugova nadležan je sud strane ugovornice čiji su državljani bračni drugovi.

(2) Ako je jedan bračni drug državljanin jedne strane ugovornice a drugi državljanin druge strane ugovornice, za odlučivanje u ovim stvarima nadležan je sud strane ugovornice na čijoj teritoriji bračni drugovi imaju ili su imali posljednje zajedničko prebivalište.

Član 26.

Razvod braka

(1) Ako su oba bračna druga državljani jedne strane ugovornice, za razvod braka nadležan je sud i primenjuje se zakon strane ugovornice čiji su državljani bračni drugovi u vreme podnošenja tužbe. Ako oni u vreme podnošenja tužbe imaju prebivalište na teritoriji druge strane ugovornice, za razvod braka nadležan je isto tako i sud te strane ugovornice. U tom slučaju brak se može razvesti samo iz uzroka i pod uslovima koji su istovremeno predviđeni u zakonu obe strane ugovornice.

(2) Ako je u vreme podnošenja tužbe jedan bračni drug državljanin jedne strane ugovornice a drugi državljanin druge strane ugovornice, za razvod braka nadležan je sud one strane ugovornice na čijoj teritoriji oba bračna druga imaju prebivalište. Ako jedan bračni drug ima prebivalište na teritoriji jedne strane ugovornice a drugi na teritoriji druge strane ugovornice, nadležan je sud one strane ugovornice na čijoj teritoriji ima prebivalište tuženi bračni drug. U oba slučaja brak se može razvesti samo iz uzroka i pod uslovima koji su istovremeno predviđeni u zakonu obe strane ugovornice.

Član 27.

Nevažnost braka

Za utvrđivanje postojanja ili nepostojanja braka kao i za poništaj braka shodno se primenjuju odredbe člana 26. ovog ugovora.

Član 28.

Pravni odnosi između roditelja i dece

(1) Utvrđivanje i osporavanje očinstva odnosno materinstva reguliše se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin dete u vreme rođenja.

(2) U pogledu forme priznanja očinstva odnosno materinstva dovoljno je ako se postupilo po propisima strane ugovornice na čijoj je teritoriji priznanje učinjeno.

(3) Ostali pravni odnosi između roditelja i dece, naročito vaspitanje i izdržavanje deteta, regulišu se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin dete.

(4) Za rešavanje pravnih odnosa po st. 1. i 3. nadležan je kako organ strane ugovornice čiji je državljanin dete tako i organ strane ugovornice na čijoj teritoriji dete živi.

Član 29.

Usvojenje

(1) Ako su usvojilac i usvojenik državljani iste strane ugovornice, uslovi za usvojenje i raskidanje usvojenja procenjuju se po zakonu te strane ugovornice.

(2) Ako je usvojilac državljanin jedne strane ugovornice a usvojenik državljanin druge strane ugovornice, za usvojenje i raskidanje usvojenja treba da budu ispunjeni uslovi predviđeni zakonom obe strane ugovornice.

(3) Za odlučivanje o usvojenju i raskidanju usvojenja po odredbi stava 1. nadležan je organ strane ugovornice čiji su državljani usvojilac i usvojenik, a ako imaju prebivalište na teritoriji druge strane ugovornice nadležan je isto tako i organ te strane ugovornice. Za odlučivanje o usvojenju i raskidanju usvojenja po odredbi stava 2. nadležni su organi obeju strana ugovornica.

Starateljstvo

Član 30.

(1) Za odlučivanje o stavljanju pod starateljstvo i prestanku starateljstva nadležan je organ strane ugovornice čiji je državljanin štićenik, ako ovim ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Stavljanje pod starateljstvo i prestanak starateljstva reguliše se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin štićenik.

(3) Pravni odnosi između staraoca i štićenika regulišu se po zakonu strane ugovornice čiji je organ postavio staraoca.

(4) Prihvatanje dužnosti staraoca reguliše se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin lice koje treba da se postavi za staraoca.

(5) Odluke o starateljstvu nadležnog organa jedne strane ugovornice, koje se odnose na njene državljane, priznaju se i imaju pravno dejstvo i na teritoriji druge strane ugovornice.

Član 31.

Ako je potrebno preduzeti mere za zaštitu interesa državljanina jedne strane ugovornice koji ima boravište ili imovinu na teritoriji druge strane ugovornice, biće o tome odmah obavješeno diplomatsko ili konzularno predstavništvo strane ugovornice čiji je državljanin to lice. U neodložnim slučajevima organ druge strane ugovornice preduzeće privremeno odgovarajuće mere po propisima svoje države, o čemu će odmah izvestiti nadležno diplomatsko ili konzularno predstavništvo. Ove mere ostaju na snazi sve dok nadležni organ iz stava 1. člana 30. ovog ugovora ne donese drukčiju odluku.

Član 32.

(1) Organ koji je nadležan po članu 30. stav 1. ovog ugovora može ustupiti organu druge strane ugovornice staranje nad štićenikom ako on ima prebivalište, boravište ili imovinu na teritoriji te strane ugovornice. Ustupanje staranja stupa na snagu kada zamoljeni organ primi staranje i o tome obavesti organ od kog potiče zahtev.

(2) Organ koji je prema stavu 1. prihvatio staranje sprovodi staranje po propisima svoje države. Ovaj organ nije ovlašćen da donosi odluke u pogledu ličnog statusa štićenika.

Odeljak 3.**Imovinske stvari****Član 33.**

(1) Forma pravnog posla određuje se po zakonu koji se primenjuje na sam pravni posao. Dovoljno je, međutim, ako se u pogledu forme postupi po zakonu koji važi u mestu gde je pravni posao zaključen.

(2) Forma pravnog posla koji se odnosi na nepokretnosti određuje se po zakonu strane ugovornice na čijoj se teritoriji nepokretnost nalazi.

Član 34.

Stvarna prava na nepokretnostima regulišu se po zakonu strane ugovornice na čijoj se teritoriji nepokretnosti nalaze i za rešavanje o njima nadležan je organ te strane ugovornice

Odeljak 4.**Ostavinske stvari****Član 35.****Načelo jednakosti**

(1) Državljeni jedne strane ugovornice mogu sticati dobra i prava na teritoriji druge strane ugovornice na osnovu zakonskog ili testamentalnog nasleđivanja pod istim uslovima i u istom obimu kao i domaći državljani.

(2) Državljeni jedne strane ugovornice mogu testamentom raspolagati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriji druge strane ugovornice.

Član 36.**Primena naslednog zakona**

Nasledni odnosi regulišu se po zakonu strane ugovornice čiji je državljani bio ostavilac u vreme smrti.

Član 37.**Zaostavština bez naslednika**

Ako prema zakonu strane ugovornice po kojem se regulišu nasledni odnosi nema naslednika, pokretna imovina predaće se strani ugovornici čiji je državljani bio ostavilac u vreme smrti, a nepokretna imovina strani ugovornici na čijoj se teritoriji ova imovina nalazi.

Član 38.**Testament**

(1) Sposobnost za pravljenje ili opozivanje testamenta, kao i pravne posledice zbog nedostatka u volji, regulišu se po zakonu strane ugovornice čiji je državljani bio zaveštalac u vreme kada je napravio ili opozvao testament.

(2) Forma testamenta regulišu se po zakonu strane ugovornice čiji je državljani bio zaveštalac u vreme pravljenja testamenta. Dovoljno je, međutim, ako se postupilo po propisima strane ugovornice na čijoj je teritoriji testament napravljen. Isto važi i za opozivanje testamenta.

Član 39.**Nadležnost u ostavinskim stvarima**

(1) Za raspravljanje pokretne zaostavštine nadležan je organ strane ugovornice čiji je državljani bio ostavilac u vreme smrti, izuzev u slučaju predviđenom u stavu 4. ovog člana.

(2) Za raspravljanje nepokretne zaostavštine nadležan je organ strane ugovornice na čijoj se teritoriji nepokretnost nalazi.

(3) Odredbe st. 1. i 2. važe i za raspravljanje naslednih sporova.

(4) Ako je ostavilac, koji je bio državljani jedne strane ugovornice, imao poslednje prebivalište na teritoriji druge strane ugovornice, naslednici koji imaju prebivalište ili boravište na teritoriji te strane ugovornice mogu zahtevati u roku od šest meseci od smrti ostavilaca da nadležan organ te strane ugovornice sprovede raspravu pokretne zaostavštine koja se nalazi na njenoj teritoriji. Ako u roku od tri meseca po obaveštenju nijedan od naslednika ne prigovori, udovoljiće se tom zahtevu.

(5) Koja se imovina ima smatrati pokretnom ili nepokretnom, određuje se po zakonu strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi ta imovina

Član 40.**Mere za očuvanje zaostavštine**

(1) Organ strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi zaostavština državljanina druge strane ugovornice preduzeće, u skladu sa propisima svoje zemlje, mere nužne za očuvanje i upravljanje zaostavštine. Nadležni organi strana ugovornica postupiće na isti način i u slučaju kad se kao naslednik pojavljuje državljani druge strane ugovornice.

(2) O merama koje su bile preduzete po stavu 1. potrebno je obavestiti diplomatsko ili konzularno predstavništvo druge strane ugovornice, koje može neposredno ili preko punomoćnika učestvovati u sprovođenju mera za očuvanje zaostavštine. Na njihov predlog mogu se preduzete mere odložiti, izmeniti ili ukinuti.

(3) Na predlog organa koji je nadležan za raspravljanje zaostavštine, mere preduzete po stavu 1. biće izmenjene ili ukinute.

Član 41.**Izveštavanje o smrti**

Ako državljani jedne strane ugovornice umre na teritoriji druge strane ugovornice, nadležan organ će neposredno, bez odlaganja, izvestiti o njegovoj smrti diplomatsko ili konzularno predstavništvo druge strane ugovornice i saopštiti mu sve što je poznato o naslednicima, njihovom prebivalištu ili boravištu u predmetu zaostavštine, kao i o postojanju testamenta. Ako je ovom organu poznato da je umrli ostavio imovinu i u nekoj drugoj državi obavestiće i o tome.

Ovlašćenja diplomatskog ili konzularnog predstavništva u ostavinskim stvarima**Član 42.**

U ostavinskim stvarima, uključujući i sporove o nasleđu, diplomatska ili konzularna predstavništva strana ugovornica ovlašćena su da pred organima druge strane ugovornice, bez posebnog punomoćja, zastupaju svoje državljane, ukoliko oni nisu prisutni i nisu odredili svoje punomoćnike.

Član 43.

Ako državljani jedne strane ugovornice umre, u toku privremenog boravka, na teritoriji druge strane ugovornice, stvari koje je nosio sa sobom predaće se bez daljeg postupka, po spisku i po odfiku dugova, diplomatskom ili konzularnom predstavništvu strane ugovornice čiji je bio državljani.

Član 44.**Proglašenje testamenta**

Za proglašenje testamenta nadležan je organ strane ugovornice na čijoj se teritoriji testament nalazi. Organu koji je nadležan za raspravljanje zaostavštine dostaviće se overen prepis testamenta i zapisnika o njegovom proglašenju, a na zahtev i originalni testament.

Član 45.

Predaja zaostavštine

(1) Ako pokretnu zaostavštinu ili protivuvrednost od prodaje pokretne ili nepokretne zaostavštine treba po okončanju ostavinskog postupka predati nasljednicima koji imaju prebivalište ili boravište na teritoriji druge strane ugovornice, a ako nije moguće zaostavštinu ili njenu protivuvrednost predati neposredno nasljedniku ili njegovom punomoćniku, predat će se diplomatskom ili konzularnom predstavništvu te strane ugovornice.

(2) Zaostavština će se predati pod uslovom:

a) da su plaćena ili obezbeđena potraživanja ostavočevih poverilaca, prijavljena u roku određenom propisima strane ugovornice na čijoj teritoriji se zaostavština nalazi;

b) da su plaćene ili obezbeđene nasledne takse;

c) da je nadležan organ dao saglasnost za iznošenje stvari ili za transfer novca.

Odeljak 5.

Troškovi postupka

Član 46

Oslobođenje od obezbeđenja parničnih troškova

(1) Od državljana jedne strane ugovornice koji istupaju pred sudom druge strane ugovornice, bez obzira gde imaju prebivalište ili boravište, ne može se tražiti polaganje obezbeđenja za parnične troškove.

(2) Sud jedne strane ugovornice može tražiti od državljana druge strane ugovornice polaganje preduma za troškove izvođenja dokaza pod istim uslovima i u istom obimu kao i od sopstvenih državljana.

Oslobođenje od taksa i troškova

Član 47.

Državljanima jedne strane ugovornice imaju na teritoriji druge strane ugovornice pravo na oslobođenje od sudskih i notarskih taksa i troškova, kao i na besplatnu pravnu pomoć u toku postupka, pod istim uslovima kao i sopstveni državljanima.

Član 48.

(1) Oslobođenje po članu 47. ovog ugovora daje se na osnovu uverenja o ličnom, porodičnom i imovinskom stanju podnosioca zahteva za oslobođenje. Ovo uverenje izdaje organ strane ugovornice na čijoj teritoriji podnosilac ima prebivalište ili boravište.

(2) Ako podnosilac nema prebivalište ili boravište na teritoriji jedne od strana ugovornice, uverenje može izdati i diplomatsko ili konzularno predstavništvo strane ugovornice čiji je on državljanin.

(3) Organ koji odlučuje o zahtevu za oslobođenje može od organa koji je uverenje izdao zatražiti dopunu podataka ili potrebno objašnjenje.

Član 49.

(1) Državljanin jedne strane ugovornice koji želi da ostvari oslobođenje po odredbi člana 47. ovog ugovora, može zahtev podneti i kod nadležnog organa strane ugovornice čiji je on državljanin. Ovaj organ dostaviće zahtev, zajedno sa uverenjem po članu 48. ovog ugovora, nadležnom organu druge strane ugovornice na način određen članom 4. ovog ugovora.

(2) Istovremeno sa zahtevom za oslobođenje može se podneti i predlog za pokretanje postupka u stvari za koju se oslobođenje traži.

Odeljak 6.

Priznanje i izvršenje odluka

Član 50.

(1) Strane ugovornice, pod uslovima određenim ovim ugovorom, priznaće i izvršiće na svojoj teritoriji sledeće odluke donete na teritoriji druge strane ugovornice:

a) sudske odluke u građanskim i porodičnim stvarima kao i sudska poravnanja zaključena u ovim stvarima o imovinskim zahtevima;

b) sudske odluke u krivičnim stvarima o imovinskim zahtevima;

c) odluke izbranih sudova, kao i pred njima sklopljenih poravnanja.

(2) Kao sudske odluke u smislu stava 1. smatraju se i odluke o nasleđivanju donete od organa jedne strane ugovornice koji su po propisima svoje zemlje nadležni za raspravljanje zaostavštine.

(3) Pod odlukama u daljim odredbama ovog odeljka podrazumevaju se i poravnanja iz stava 1. tač. a) i c).

Član 51.

Odluke iz člana 50. ovog ugovora priznaće se i izvršiće se pod ovim uslovima:

a) ako je odluka pravosnažna i izvršna po zakonu strane ugovornice na čijoj je teritoriji doneta;

b) ako je sud strane ugovornice na čijoj je teritoriji doneta odluka mogao da bude nadležan u toj stvari po ovom ugovoru ili po zakonu strane ugovornice na čijoj se teritoriji zahteva priznanje ili izvršenje;

c) ako je stranka, koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je doneta odluka, bila uredno i blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku prema zakonu strane ugovornice na čijoj je teritoriji odluka doneta, a u slučaju njene procesne nesposobnosti — da je bila pravilno zastupana;

d) ako po istom sporu između istih stranaka na teritoriji strane ugovornice u kojoj odluka treba da se izvrši nije ranije od redovnog ili izbranog suda već doneta pravosnažna odluka;

e) ako priznanje ili izvršenje odluke nije u suprotnosti sa članom 13. ovog ugovora.

Član 52.

Odluke izbranih sudova priznaće se i izvršiće se pod uslovima predviđenim u članu 51. ovog ugovora, kao i pod sledećim uslovima:

a) ako je odluka zasnovana na pismenom sporazumu o nadležnosti izbranog suda, kao i ako je odluku doneo ugovoreni izbrani sud u granicama svojih ovlašćenja predviđenih sporazumom;

b) ako je sporazum o nadležnosti izbranog suda punovažan po zakonu strane ugovornice na čijoj teritoriji odluku treba priznati ili izvršiti.

Član 53.

Za priznanje i izvršenje odluke nadležan je sud strane ugovornice na čijoj teritoriji odluku treba priznati ili izvršiti.

Član 54.

(1) Zahtev za izvršenje ili priznanje odluke može se podneti neposredno nadležnom sudu strane ugovornice na čijoj teritoriji treba priznati ili izvršiti odluku ili sudu koji je u toj stvari rešavao u prvom stepenu, u kom slučaju će se zahtev dostaviti sudu druge strane ugovornice na način predviđen u članu 4. ovog ugovora.

(2) Uz zahtev treba priložiti:

a) overen prepis odluke sa potvrdom o pravnosnažnosti i izvršnosti, ako to ne proizilazi iz odluke;

b) potvrdu da je stranka, koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je doneta odluka, bila uredno i blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku;

c) overen prevod isprava navedenih u tač. a) i b) na jezik strane ugovornice na čijoj teritoriji treba da se dozvoli izvršenje.

(3) Ako se izvršenje traži na osnovu odluke izbranog suda, priložiće se i overen prevod sporazuma o nadležnosti izbranog suda u stvari u kojoj se izvršenje predlaže.

Član 55.

(1) Sud strane ugovornice na čijoj teritoriji odluku treba izvršiti rešava o dozvoli izvršenja i sprovođi izvršenje po zakonu svoje države, ako ovim ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Sud koji odlučuje o zahtevu za izvršenje ograničiće se na utvrđivanje postojanja uslova iz članova 50, 51. i 52. ovog ugovora, i ako su ti uslovi ispunjeni dozvoliće izvršenje.

Član 56.

(1) Odluke sudova jedne strane ugovornice koje se tiču ličnog statusa državljana druge strane ugovornice priznaće se na njenoj teritoriji pod uslovima predviđenim u članu 51. tačke a) do d) ovog ugovora, kao i pod uslovom da nisu u suprotnosti sa odredbama ovog ugovora ili propisima koji se primenjuju u ovim stvarima na njenoj teritoriji.

(2) Priznanje odluka po stavu 1. može zahtevati svako ko za to ima pravni interes.

(3) Za priznanje odluka iz stava 1. shodno će se primenjivati odredbe članova 53, 54. i 55. ovog ugovora.

Član 57.

(1) Pravnosnažne sudske odluke jedne strane ugovornice koje se tiču ličnog statusa njenih sopstvenih državljana priznaju se na teritoriji druge strane ugovornice bez ikakvog ispitivanja.

(2) Svaka strana ugovornica može odluku iz stava 1. preispitati po odredbama člana 56. ovog ugovora ako se ove odluke odnose na lični status sopstvenih državljana.

(3) Odluke sudova jedne strane ugovornice koje se odnose na lični status državljana treće države priznaće se na teritoriji druge strane ugovornice samo ako se takve odluke priznaju i u državi čiji su oni državljani.

Član 58.

(1) Ako je stranka, koja je po članu 46. stav 1. ovog ugovora bila oslobođena od polaganja obezbeđenja za troškove postupka, pravnosnažnom sudskom odlukom jedne strane ugovornice obavezana da naknadi troškove postupka, ova odluka, na zahtev ovlašćenog lica, biće izvršena besplatno na teritoriji druge strane ugovornice.

(2) U pogledu podnošenja zahteva i priloga uz zahtev shodno se primenjuju odredbe člana 54. ovog ugovora.

(3) Sud koji odlučuje o dozvoli izvršenja po stavu 1. ograničiće se samo na utvrđivanje pravnosnažnosti i izvršnosti odluke o troškovima

Član 59

Organ strane ugovornice na čijoj teritoriji su troškovi bili predumijljeni od strane države, obratiće se sudu druge strane ugovornice za naplatu troškova i taksa. Sud će naplaćeni iznos dostaviti diplomatskom ili konzularnom predstavništvu druge strane ugovornice.

Član 60.

Odredbama ovog ugovora o izvršenju odluka ne dira se u propise strana ugovornica koji se odnose na

transfer novca ili iznošenje stvari dobivenih izvršenjem.

Odeljak 7.

Dostavljanje isprava o ličnom statusu

Član 61.

(1) Strane ugovornice će uzajamno dostavljati izvode iz matičnih knjiga koji se odnose na njihove državljane. Izvodi će se dostavljati besplatno diplomatskim putem.

(2) Strane ugovornice će za službene potrebe i na zahtev nadležnih organa dostavljati izvode iz matičnih knjiga, kao i druge isprave koje se tiču državljana druge strane ugovornice. Isprave će se dostavljati besplatno diplomatskim putem

(3) Molbe državljana strana ugovornica za dostavljanje izvoda iz matičnih knjiga ili drugih isprava mogu se uputiti neposredno nadležnom organu druge strane ugovornice. Zatražene isprave dostaviće se moliocu preko diplomatskog ili konzularnog predstavništva strane ugovornice čiji je organ ispravu izdao. Diplomatsko ili konzularno predstavništvo naplatiće prilikom uručivanja isprave propisanu taksu.

Član 62.

(1) Ako nadležan organ jedne strane ugovornice izvrši u matične knjige naknadne upise ili ispravke o ličnom statusu državljanina druge strane ugovornice, dostaviće ovoj strani ugovornici izvod iz matične knjige sa naknadno upisanim podacima odnosno ispravkama.

(2) Strane ugovornice dostavlaće uzajamno prepise pravnosnažnih odluka o ličnom statusu državljana druge strane ugovornice

(3) Isprave navedene u st. 1. i 2. dostavljaju se besplatno diplomatskim putem.

DEO TREĆI KRIVIČNE STVARI

Odeljak 1.

Izdavanje

Član 63.

Obaveza izdavanja

(1) Pod uslovima utvrđenim ovim ugovorom strane ugovornice se obavezuju da će, radi vođenja krivičnog postupka ili izvršenja kazne, na zahtev uzajamno izdavati lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji.

(2) Izdavanje radi vođenja krivičnog postupka je dopušteno samo za krivična dela za koja se po zakonu obe strane ugovornice može izreći kazna lišenja slobode u trajanju dužem od jedne godine.

(3) Izdavanje radi izvršenja kazne je dopušteno samo za krivična dela koja su kažnjiva po zakonu obe strane ugovornice, a traženo lice je osuđeno na kaznu lišenja slobode u trajanju najmanje od jedne godine ili na težu kaznu

Član 64.

Odbijanje izdavanja

Izdavanju nema mesta:

a) ako je lice koje se traži u momentu prijema zahteva za izdavanje državljanin zamoljene strane ugovornice;

b) ako je krivično delo izvršeno na teritoriji zamoljene strane ugovornice;

c) ako se po zakonu zamoljene strane ugovornice ne može pokrenuti krivični postupak ili izvršiti presuda zbog zastarelosti ili drugog zakonskog razloga;

d) ako izdavanje nije dopušteno po zakonu jedne od strana ugovornica;

e) ako je protiv lica čije se izdavanje traži na teritoriji zamoljene strane ugovornice za isto krivično delo bila doneta pravosnažna presuda ili je krivični postupak pravosnažnom odlukom obustavljen.

Član 65.

Zahtev za izdavanje

(1) Uz zahtev za izdavanje radi vođenja krivičnog postupka prilaže se odluka o lišenju slobode sa opisom krivičnog dela i podacima o dokazima, kao i tekst zakonskih propisa koji se odnose na krivično delo, a ako je krivičnim delom prouzrokovana materijalna šteta, treba navesti visinu iste.

(2) Uz zahtev za izdavanje radi izvršenja kazne prilaže se otpisak pravosnažne presude, kao i tekst zakonskih propisa koji se odnose na to krivično delo. Ako je osuđeno lice već izdržalo deo kazne potrebno je saopštiti i podatke o tome.

(3) Uz zahtev za izdavanje po mogućnosti se prilaže opis traženog lica i njegova fotografija, podaci o njegovom državljanstvu, ličnim prilikama i boravištu ukoliko ovi podaci nisu sadržani u presudi ili u odluci o lišenju slobode.

(4) Strana ugovornica koja podnosi zahtev nije dužna da uz zahtev priloži dokaze o krivici traženog lica.

Član 66.

Dopuna zahteva za izdavanje

Ako zahtev za izdavanje ne sadrži sve nužne podatke može zamoljena strana ugovornica tražiti njegovu dopunu, radi čega može odrediti rok od dva meseca. Ovaj rok se može na zahtev produžiti.

Član 67.

Pritvaranje u cilju izdavanja

Po prijemu zahteva za izdavanje zamoljena strana ugovornica preduzeće bez odlaganja mere u cilju pritvaranja traženog lica. Te mere nisu potrebne ako je očigledno da nema mesta izdavanju na osnovu ovog ugovora.

Privremeno pritvaranje

Član 68.

(1) Pre prijema zahteva za izdavanje može se privremeno pritvoriti lice koje prema ovom ugovoru treba da se izda, ako njegovo pritvaranje zatraži strana ugovornica, pozivajući se na odluku o lišenju slobode ili na pravosnažnu presudu. Ovaj zahtev može se učiniti poštom, telegrafski, telefonski ili putem radija.

(2) Organi strane ugovornice mogu privremeno pritvoriti lice koje se nalazi na njenoj teritoriji i bez takvog zahteva, ako je poznato da je ovo lice izvršilo na teritoriji druge strane ugovornice krivično delo koje povlači izdavanje na osnovu ovog ugovora.

(3) O privremenom pritvaranju na osnovu odredaba st. 1. i 2. treba neodložno obavestiti drugu stranu ugovornicu.

Član 69.

(1) Zamoljena strana ugovornica može pustiti na slobodu pritvoreno lice ako u roku određenom na osnovu člana 66. ovog ugovora nisu dostavljeni dopunski podaci.

(2) Lice pritvoreno na osnovu odredbe člana 68. ovog ugovora može se pustiti na slobodu, ako zahtev za izdavanje ne stigne u roku od dva meseca od dana kada je druga strana ugovornica obavestena o privremenom pritvaranju.

Član 70.

Odlaganje izdavanja

Ako se protiv traženog lica vodi krivični postupak ili ako je ono osuđeno zbog drugog krivičnog dela na teritoriji zamoljene strane ugovornice, izdavanje se

može odložiti do završetka krivičnog postupka ili do izvršenja kazne.

Član 71.

Privremeno izdavanje

(1) Ako bi odlaganje izdavanja dovelo do zastarelosti krivičnog gonjenja, ili bi bitno otežalo istraživanje o krivičnom delu izvršenom od strane traženog lica, na obrazloženo traženje strane ugovornice koja podnosi zahtev može se traženo lice privremeno izdati radi sprovođenja određenih istražnih radnji.

(2) Privremeno izdato lice će bez odlaganja biti vraćeno po sprovođenju istražnih radnji zbog kojih je bilo izdato, a najdalje u roku od tri meseca od dana privremenog izdavanja.

Član 72.

Zahtev više država za izdavanje

Ako više država traži izdavanje istog lica zamoljena strana ugovornica odlučuje čijem će zahtevu udovoljiti. Pri tome će uzeti u obzir državljanstvo traženog lica, mesto izvršenja i značaj krivičnih dela.

Ograničenje gonjenja izdatog lica

Član 73.

(1) Zbog drugog krivičnog dela izvršenog pre izdavanja, a ne onoga zbog kojeg je izdavanje odobreno, ne sme se izdato lice bez saglasnosti zamoljene strane ugovornice krivično goniti, izdati trećoj državi ili podvrgnuti izvršenju kazne.

(2) Pristanak zamoljene strane ugovornice nije potreban:

a) ako izdato lice koje nije državljanin strane ugovornice koja zahtev podnosi u roku od mesec dana po završetku krivičnog postupka ili izvršenja kazne ne napusti njenu teritoriju. U ovaj rok se ne uračunava vreme u kome izdato lice, nezavisno od svoje volje, nije moglo da napusti teritoriju strane ugovornice koja podnosi zahtev;

b) ako je izdato lice napustilo teritoriju strane ugovornice koja podnosi zahtev, ali se ponovno na nju vratilo.

Član 74.

Ako se radi o izdavanju radi izvršenja kazne koja je izvršena u postupku sprovedenom u odsutnosti izdatog lica, strane ugovornice mogu odobriti izdavanje pod uslovom da se ponovi krivični postupak u prisutnosti izdatog lica.

Član 75.

Obaveštenje o rezultatu krivičnog postupka

Strane ugovornice se obaveštavaju o rezultatu krivičnog postupka protiv izdatog lica. Ako je izdato lice osuđeno dostaviće se prepis pravosnažne presude

Član 76.

Predaja

Zamoljena strana ugovornica izvestiće drugu stranu ugovornicu o mestu i vremenu predaje traženog lica. Traženo lice može se pustiti na slobodu ako ga strana ugovornica koja podnosi zahtev ne preuzme u roku od 15 dana od dana određenog za predaju.

Član 77.

Ponovno izdavanje

Ako izdato lice na bilo koji način izbegne krivični postupak ili izvršenje kazne, a nalazi se na teritoriji zamoljene strane ugovornice, biće izdato na ponovni zahtev, bez dostavljanja dokumentacije iz člana 65. ovog ugovora.

Član 78.

Tranzit

(1) Jedna strana ugovornica odobriće na zahtev druge strane ugovornice da preko njene teritorije tranzitiraju lica koja je treća država izdala strani ugovornici koja traži tranzit. Zahtev za odobrenje tranzita može se odobriti iz razloga navedenih u članu 64. tač. a) i d) ovog ugovora.

(2) Zahtev za odobrenje tranzita podnosi se i rešava na isti način kao i zahtev za izdavanje.

(3) Organi zamoljene strane ugovornice izvršiće tranzit na način koji smatraju najpogodnijim.

Član 79.

Troškovi izdavanja

Troškove izdavanja i tranzita snosi strana ugovornica na čijoj su teritoriji nastali.

Član 80

Predaja stvari

(1) Strani ugovornici koja podnosi zahtev biće predate stvari koje su bile upotrebljene za izvršenje krivičnog dela za koje je moguće izdavanje po članu 63. ovog ugovora, kao i stvari koje je izvršilac stekao izvršenjem ovakvog krivičnog dela, eventualno njihovu protivu vrednost i svaku drugu stvar izvršioca koja se može upotrebiti kao dokaz; ove stvari će se predati i u slučaju ako ne dođe do izdavanja izvršioca zbog njegove smrti ili drugog razloga.

(2) Zamoljena strana ugovornica može stvari čije se izdavanje traži privremeno zadržati, ako su joj potrebne u drugom krivičnom postupku.

(3) Prava trećih lica na izdane stvari ostaju nedirnuti. Po završetku krivičnog postupka strana ugovornica koja je podnela zahtev vratiće te stvari zamoljenoj strani ugovornici radi predaje ovlašćenim licima. U opravdanim slučajevima može ih, uz saglasnost zamoljene strane ugovornice, predati neposredno ovlašćenim licima.

Odeljak 2.

Posebne odredbe o pravnoj pomoći u krivičnim stvarima

Član 81.

Obaveza pokretanja krivičnog postupka

(1) Strane ugovornice se obavezuju da će po svojim propisima, a na zahtev druge strane ugovornice, pokrenuti krivični postupak protiv svojih državljana koji su na teritoriji podnosioca zahteva izvršili krivično delo koje po odredbama ovog ugovora povlači izdavanje.

(2) Uz zahtev za pokretanje krivičnog postupka prilažu se spisi sa podacima o krivičnom delu, kao i raspoloživi dokazi.

(3) Zamoljena strana ugovornica obavestiće drugu stranu ugovornicu o rezultatu krivičnog postupka,

a u slučaju donošenja pravosnažne presude dostaviće otpravak iste.

Član 82.

Odbijanje pravne pomoći

Pravna pomoć u krivičnim stvarima može se odbiti pored razloga navedenih u članu 13. ovog ugovora još i u slučajevima ako se traži:

a) za radnju koja po zakonu zamoljene strane ugovornice nije krivično delo;

b) za delo za koje nema mesta izdavanju po članu 64. tačka d) ovog ugovora;

c) u krivičnom postupku koji se vodi protiv državljanina zamoljene strane ugovornice koji se ne nalazi na teritoriji strane ugovornice koja podnosi zahtev.

Član 83.

Obaveštenje o osudama

(1) Početkom svake godine strane ugovornice se uzajamno obaveštavaju o pravosnažnim osuđujućim presudama koje su u protekloj godini izrekli njihovi sudovi protiv državljanina druge strane ugovornice.

(2) Na traženje organa jedne strane ugovornice organ druge strane ugovornice dostaviće obaveštenje o pravosnažnim presudama koje su njeni sudovi izrekli protiv državljanina strane ugovornice koja postavlja zahtev. U opravdanim slučajevima ovo obaveštenje se daje iako lice na koje se presuda odnosi nije državljanin strane ugovornice koja podnosi zahtev.

DEO ČETVRTI

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 84.

Ovaj ugovor biće ratifikovan. Ratifikacioni instrumenti razmeniće se u Pragu.

Član 85.

(1) Ovaj ugovor stupa na snagu po isteku trideset dana od dana razmene ratifikacionih instrumenata i ostaće u važnosti pet godina.

(2) Ako ni jedna od strana ugovornica ne otkáže ovaj ugovor pismenim putem šest meseci pre isteka ovog roka, njegova važnost se produžava na neodređeno vreme i ugovor ostaje na snazi dok ga jedna strana ugovornica ne otkáže pismenim putem sa otkaznim rokom od godinu dana.

(3) Danom stupanja na snagu ovog ugovora prestaje da važi ugovor između Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca i Čehoslovačke Republike o uređenju uzajamnih pravnih odnosa, zaključen u Beogradu dana 17. marta 1923. godine.

Sačinjeno u Beogradu, 20. januara 1964. godine, u dva originalna primerka, oba na srpskohrvatskom i češkom jeziku, s tim da oba teksta imaju istu važnost.

U potvrdu čega su punomoćnici potpisali ovaj ugovor i stavili pečate.

Za Socijalističku Federativnu Republiku Jugoslaviju,
prof. dr. **Borislav Blagojević**, s. r.

Za Čehoslovačku Socijalističku Republiku,
dr. **Pavel Winkler**, s. r.

Član 2.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SFRJ«.

R. s. br. 56
8. aprila 1964. godine
Beograd

Savezno izvršno veće

Predsednik,
Petar Stambolić, s. r.